

Rừng Khóc Già Mùa Xuân

Tác Giả: Phạm Tín An Ninh

Thứ Sáu, 17 Tháng 12 Năm 2010 09:42

Tiếng khóc có mãnh lực quyên rũ tôi, thúc bách tôi, cho dù nó đã làm tôi đau đớn, khốn khổ
gần cả một đời.

Hai mươi năm nay, từ ngày đến đến nhà cũ tại Na-Uy, một nơi ở Bắc Âu nơi tiếng vỗ nhè nhẹ
mùa đông dài băng giá, tiếng lười rớt đổ vào ngày hè và lãng mạn vào thu, tôi vẫn giữ thói
quen đi len lỏi trong rừng, không chú vào tiếng ngày nghe cuộc sống mà bắt cứ lúc nào thấy
lòng mình trần trụi. Không phải tò mò vì tiếng cuộc tình cháy bỏng trong "Rừng Na-Uy", cuộc
tình thủy thẹn nơi tiếng một dây cưa một ông nhà văn Nhật Bản, tiếng đờ đờ của tiếng nghe tiếng
tiếng khóc. Tiếng khóc của cây lá, của gió đá trong rừng. Tiếng khóc có mãnh lực quyên rũ tôi,
thúc bách tôi, cho dù nó đã làm tôi đau đớn, khốn khổ gần cả một đời.

Tôi sinh ra ở Huế, tiếng lên ở thành phố Nha Trang, sau khi cùng cả nhà theo cha tôi vào
đây nên nhiệm vụ mới. Có lẽ ngày ấy tôi là một cô gái khá xinh. Ngay từ năm tôi học lớp
lớp trường trung học Huỳnh Trân, cũng đã có vài chàng học trò khéo khéo si tình, đổ xe theo
sau tôi tiếng buồm học tan trường. Lên năm đến tam, cũng có vài chàng SVSQ Học Quân,
Không Quân chú trọng của trường tán tẩn. Tiếng nhè nhè là sự trẻ trẻ, trái tim tôi chú rung đến
trên của một người. Anh là bạn chí thân với ông anh của tôi, hai người học cùng lớp thì còn
trường Võ Tánh. Tháng từ năm 68, chúng tôi làm đám cưới, kết thúc một cuộc tình đầu tiên
thường, không có nhều lãng mạn, cũng chú có đi đâu gì trẻ trẻ. Ông xã tôi là lính Biệt Động
Quân. Học cả đóng ở Pleiku. Ngày về làm đám cưới, đôi giày saut của anh còn bám đầy đất
đường hành quân. Đám cưới của chúng tôi được tổ chức tại một nhà hàng nằm gần bãi biển, không
xa tòa thành, nơi về trẻ qua khói lửa Mậu Thân.

Sau đám cưới, cha chú chú cho tôi theo anh lên Pleiku một tháng, rồi phải trẻ về sống ở nhà
chúng, bởi anh đi hành quân liên miên, không an toàn khi tôi phải sống một mình. Chú khi nào
tiếng đoàn về học cả đến quân, anh đánh đi tin đến tôi lên với anh. Mãi đến ba năm sau, tôi
mới sinh cho anh đứa con đầu lòng. Một đứa con trai bụ bụ m. Có lẽ vì tiếng nhè nhè với núi rừng,
anh để nghe tôi đặt tên cho con là Cao Nguyên. Lê Cao Nguyên. Anh về thăm con khi cháu
vừa đầy tháng. Càng lớn Cao Nguyên càng giống cha. Đôi mắt to, sống mũi cao, đức biệt là
trên đầu mũi vành tai đến có một "lỗ tai nhè" nhè ba nó.

Chú đứng một tiếng sau khi chia tay về con về với đến về, anh bắt thường tiếng trong lúc đến về
hành quân giết vây căn cứ Pleime. Tôi bắt con lên Pleiku. Học cả lo cho một con tôi nhè ăn
chúng nhè và có xe đến đón một ngày đến tôi thăm và săn sóc anh một ngày trong quân y viện. Sau

Rong Khoc Gi a Mùa Xuân

Tác Giả: Phm Tín An Ninh

Thứ Sáu, 17 Tháng 12 Năm 2010 09:42

khi xu t vi n, đôi chân còn đi kh p khi ng, nên anh đ c chuy n v B Ch Huy Liên Đoàn đ m trách m t công tác tham m u h u c . M con tôi i Bi n H v i Anh k t ngày y. M ch ng tôi r t nhân t , th ng xuyên lên thăm chúng tôi và thuê cho tôi m t ng i giúp vi c. Cu i năm 1973, trong m t l n pháo kích vào tr i gia binh làm m t s đàn bà con nít b th ng, trong đó có cháu Cao Nguyên. R t may, m nh đ n gây m t v t th ng khá l n cánh tay, nh ng không vào x ng. Sau hôm y, chúng tôi ra thuê m t căn nhà bên ngoài doanh tr i đ . Năm sau khi Cao Nguyên v a tròn hai tu i, tôi sinh đ a con th nhì. L n này là con gái. Con bé gi ng m , đ c chúng tôi đ t tên Thùy D ng đ nh thành ph bi n Nha Trang, n i hai chúng tôi l n lên và yêu nhau.

M y năm s ng Pleiku, cái thành ph "đi dăm phút tr v ch n cũ" y, nh ng ngày n ng ch th y toàn bi đ , còn nh ng ngày m a bùn bám dính gót chân. Pleiku đúng là m t thành ph lính. Nh ng ng i v lính s ng đ đây đ ng nh ch đ ch ch ng tr v sau nh ng cu c hành quân, ho c đ chăm sóc ch ng nh ng ngày b th ng n m trong quân y vi n. V i h thì đúng là "may mà có anh đ i còn đ th ng". Trong s y đã có bi t bao ng i tr thành góa ph !

Gi a tháng 3/75, sau đúng m t tu n Ban Mê Thu t m t vào tay gi c. M t bu i sáng, t b n doanh Liên Đoàn v , h i h b o m con tôi và ch giúp vi c thu đ n đ đ c g p, b l i m i th , ch mang nh ng gì c n thi t, nh t là th c ăn và s a cho các con, theo anh vào h u c . Khi v a đ n c ng tr i, tôi ng c nhiên khi th y t t c m i ng i đ u đã ng i s n trên xe. Chúng tôi r i kh i doanh tr i. Thành ph Pleiku nh đang ng ngác tr c nh ng ng i t ng bao năm s ng ch t v i mình nay v i vàng b đi không m t ti ng gĩa t . Đang gi a mùa xuân mà c m t b u tr i u ám. Pleiku ti n chúng tôi b ng m t c n m a đ xu ng khi đoàn xe v a ra kh i thành ph . Đ n ngã ba M Th nh, đoàn xe đ ng l i. Phía tr c chúng tôi dày đ c xe và ng i, v a dân v a lính, đ các binh ch ng, đ các lo i xe, k c xe g n máy. Tôi nghe ch ng tôi và b n bè nói là ngoài l c l ng xung kích m đ ng, m t s đ n v Bi t Đ ng Quân còn đ c ch đ nh đi sau, ngăn ch n đ ch quân t p h u đ b o v cho đoàn quân di t n! Đây là trách nhi m nguy hi m và n ng n nh t trong m t hành quân tri t thoái.

H n m t ngày mò m m trên T nh L 7, chúng tôi đ n th xã H u B n vào lúc tr i s p t i. V a đ ng l i ch a k p ăn c m thì b pháo kích và súng n kh p n i. Xe và ng i đ m lên nhau trong c n h t ho ng. Đ ch đã bao vây.. Các đ n v B Đ Q ch ng tr kiên c ng, nh ng đ ch quá đông, mà bên ta thì v a quân v a dân chen chúc nhau h n đ n. Trong lúc nguy nan này tr i l i giáng xu ng cho bên ta thêm m t đ i u b t h nh. M t chi c ph n l c c đ i bom nh m vào quân b n. Đoàn xe v i v r i H u B n, di chuy n đ n g n Phú Túc thì l i b đ ch t n công t kh p h ng. Nhi u xe b c cháy và nhi u ng i ch t ho c b th ng. C đoàn xe không nhúc nhích đ c. Chúng tôi có l nh b l i t t c xe c , b ng r ng tìm đ ng v C ng S n.

Rừng Khóc Giữa Mùa Xuân

Tác Giả: Phạm Tín An Ninh

Thứ Sáu, 17 Tháng 12 Năm 2010 09:42

Chúng tôi, väa chiän đäu väa đän đäng chúng tôi cùng mät sä binh sĩ, vä con. Tôi đät theo Cao Nguyên còn chä giúp viäc bäng chäu Thùy Đäng. Chúng tôi läm läi trong rừng. Tiếng súng vän còn äm ĩ, nhäng viên đän läa nhä muän xä màn đäm. Khi chúng tôi mät lä cũng là lúc đän bä mät con sông nhä. Chúng tôi lo chängä cho mä con tôi đäi mät gäc cây, räi cùng mät sä đäng đäi chia nhau canh gác. Mät quäa, tôi ngä väi mät giäc, thäc giäc thì träi väa sáng.. Chúng tôi läi tiäp täc lên đäng. Tôi không còn đä säc đä bäng Cao Nguyên, nên chäng tôi phäi dùng cái võng nilong gửi chäu sau läng, bên ngoài đäc phä bäng cái áo giáp.

Väa ra khäi bäa rừng tôi ngäc nhiên khi thäy täng đäan ngäi lä lät kéo nhau đi cùng häng chúng tôi, trong đó có nhiäu ngäi väa bä thäng, mình đäy máu. Tôi nghĩ hä cũng là nhäng vä chäng, con cái, cha mä đät däu nhau đi tìm sä säng. Hình nhä hä không còn mang theo bät cä thä gì. Nhìn nét mät ai näy cũng kinh hoàng.. Chúng tôi bàn bäc cùng mät sä bän trong đän vä, chúng tôi läi tách khäi đäm đäng này, tìm mät lä trình khác mà đi, đä tránh sä phát hiän cäa đäch.

Väa räi đäan ngäi chäng vài phút thì đän pháo thi nhau rät xuäng. Tiếng la khóc thät thanh cäng väi tiếng súng nä khäp näi làm cho cä mät khu rừng nhä träi qua mät cän đäa chän. Trong nhóm chúng tôi cũng đã có mät sä ngäi đã chät. Đän lúc này thì mänh ai näy tìm đäng säng. Gia đänh tôi cùng gia đänh vài ngäi bän näa chäy vào khu rừng phía träc cä, näi không nghe tiếng súng. Kinh nghiäm bao nhiêu năm chiän trän, bây giä chäng tôi chä còn dùng đä mong cäu đäc vä con mình. Đäch quân tràn ngäp. Mät sä đän vä tan rä. Đäng đäi kä chät ngäi bä thäng. Có thä mät sä đã bä bät. Tôi không thä täng täng đäc sä mänh bi thäm cäa nhäng ngäi lính Biệt Đäng mät thäi oanh liät trên khäp chiän träng, giä này läi tan tác trong bät ngä, täc täi! Chúng tôi suýt bät khóc, khi nghe cäp chä huy truyän länh tä ông täng tä länh Quân Đäan: "Đäp lên mà đi!" Trong cä đäi binh nghiäp, chäc nhäng ngäi lính không còn nhän đäc cái länh nào đäu đän hän thä näa.

Sau chäng mät tiếng đäng hä bằng rừng, chúng tôi bät ngä gäp mät toán lính hän 20 ngäi thuäc tiäu đäan cũ cäa chäng tôi. Thäy trò chäa käp näm tay mäng rä thì súng nä. Đäch quân phía träc mät. Trä läi cäng vä chä huy, chäng tôi läng mang con, chäng tôi läng mang con, đäu đäng anh em xông vào trän mäc. Mät cuäc đänh täc chiän, toán đäch quân bä tiêu diät. Chúng tôi quay läi tìm và häng đän đäm đàn bà con nät chúng tôi đi tiäp. Trong núi rừng đäm xuäng thät nhanh. Cái bóng täi bây giä thät rän ngäi. Tôi hình dung cái bóng cäa tä thän. Chúng tôi đäng läi trên mät ngän đäi thäp. Tôi nghiäp cho nhäng ngäi lính trung thành. Đäng lä hä läi đäng bóng đä đi tiäp, vì đó là sä träng cäa hä, nhäng thäy mät sä vä con bän bè cùng vài anh em bä thäng không thä đi näi, nghe läi chäng tôi, tät cä cùng ä läi qua đäm. Sau khi säp xäp anh em phòng thä, chäng tôi trä läi phä lo chä näm cho mä con tôi. Täi hôm äy, dù mät, nhäng sao tôi cä trän träc, không ngä đäc. Chúng tôi ôm tôi đäa vào mät gäc cây.. Anh ôm tôi thät chät vào lòng, thänh thoäng hôn nhä tôi, trên môi, trên tóc. Trong hoàn cänh này chäng ai còn lòng đä nào đä läng män yêu thäng, nhäng có lä anh đã täi nghiäp cho mät ngäi

Rừng Khóc Giã Mùa Xuân

Tác Giả: Phạm Tín An Ninh

Thứ Sáu, 17 Tháng 12 Năm 2010 09:42

con gái đã trốn chổ n chổ ng là lính chiến. Và cũng không ngờ đó là nhợ ng nợ hôn cuợ i cùng anh dành cho tôi.

Buợ i sáng sợ m khi vợ a xuợ ng chân đợ i, chúng tôi chợ m súng vợ i đợ ch. Cũng là lợ n cuợ i tôi chợ ng kiợ n nhợ ng ngợ i lính Biệt Động can trợ ng. Các anh phân tán tợ ng toán nhợ , xông vào lòng đợ ch mà đánh, tiợ ng hét "Biệt Động Quân Sát" vang đợ i cợ m t vùng. Nghe súng nợ , tôi đoán lợ c lợ ng đợ ch đông lợ m. Mợ t anh trung sĩ bợ thợ ng ợ cánh tay trong trợ n đánh hôm qua, đợ c chợ đợ nh đợ t tợ c đợm đàn bà con nít chúng tôi ra khợ i vùng giao chiợ n. Đã vợ y anh còn phợ i đi theo mợ t ngợ i lính bợ thợ ng khác. Vợ chợ ng tôi thợ t lợ c nhau kợ t phút ợ y. Tôi còn lợ c mợ t cợ cháu Cao Nguyên, đợ c ba nó gửi theo phía sau lợ ng ngay cợ nhợ ng khi lâm trợ n. Không biợ t chiợ c áo giáp có đợ đợ che chợ n hình hài bé nhợ cợ a con tôi. Hình ợ nh này trợ c đây tôi nghĩ chợ có điợ n ra trong mợ y cuợ n truyợ n Tàu mà tôi đã đợ c.

Tiợ p tợ c di chuyợ n tợ ng vài giợ đợ ng hợ nợ a, khi tợ i mợ t con đợ ng mợn, chúng tôi lợ i nghe súng nợ .. Anh trung sĩ đợ n đợ ng chúng tôi nhợ n ra tợ ng loợ t lợ u đợ n nợ , bợ o chúng tôi nợ m rợ p xuợ ng. Chợ im tiợ ng súng, đợm chúng tôi rợ i con đợ ng mợn, chợ y vợ bên hợ ng rợ ng bên phợ i, mà theo anh trung sĩ, có thợ an toàn hợ n. Khi đợ n bợ rợ ng, tôi thợ y mợ y ngợ i lính BĐQ nợ m chợ t bên cợ nh xác quân thù, máu me lai láng. Sau này tôi đợ c biợ t nhợ ng ngợ i lính này bợ đợ ch bao vây, đã tợ sát đợ cùng chợ t chung vợ i giợ c.

Đi vào cánh rợ ng bên phợ i chợ vài trăm mét nợ a thì chúng tôi bợ đợm khá đông VC chợ n lợ i. Anh trung sĩ bợ tợ c hợ t vũ khí. Tợ t cợ chúng tôi bợ lừa vào bên bợ suợ i nhợ . ợ đây tôi gợ p mợ t sợ sĩ quan, binh sĩ cợ a ta bợ bợ t, nhiợ u ngợ i tay bợ trợi ngợ c ra sau, ngợ i theo hàng đợ c quay lợ ng ra suợ i, trợ c hợ ng súng sợ n sàng nhợ đợ n cợ a kợ thù. Tôi cợ ý tìm xem, nhợ ng không thợ y chợ ng tôi trong sợ ngợ i bợ bợ t. Lòng tôi lo âu vô hợ n. Tợ lúc ợ y, tiợ ng súng tợ m im, chợ còn tiợ ng quát thoát và tiợ ng nói rợ t khó nghe cợ a đợm ngợ i thợ ng trợ n. Tợ t cợ chúng tôi bợ lừa vợ đợ a đợ m tợ p trung, mợ t ngợi trợ ng nợ m trong huyợ n Cợ ng Sợ n (Sợ n Hòa).

Trong cợ nh khợ n cùng này, tôi chợ còn lợ i mợ t đợ u may mợ n. Chợ giúp viợ c rợ t tợ t bợ ng và trung thành. Vợ a bợ ng bợ , bợ o bợ c cho cháu Thùy Đợ ng, vợ a lo lợ ng cho tôi. Chợ đi đâu đó xin cho tôi nợ a bát cợ m, nhợ ng tôi không nuợ t nợ i, mợ c dù đã trợ i qua hai ngày đói khát. Nhìn đợ a con gái vợ a mợ i lên hai lợ i tợ bên cợ nh và nghĩ tợ i chợ ng tôi và đợ a con trai giợ này không biợ t sợ ng chợ t ra sao, lợ n đợ u tiên tôi bợ t khóc.

Cuợ i cùng thì tôi cũng lợ n mò vợ đợ n Nha Trang, khi thành phợ này cũng vợ a lợ t vào tay giợ c. Khi nhợ n ra tôi, mợ tôi ôm tôi vào lòng và khóc nhợ mợ a. Tôi không đợ can đợ m đợ mang tin

Rong Khoc Gia Mùa Xuân

Tác Giả: Phạm Tín An Ninh

Thứ Sáu, 17 Tháng 12 Năm 2010 09:42

bu n đ n nhà ch ng, nh cha tôi sang báo tin tôi và cháu Thùy D ng v a m i v nhà, ch ng tôi và cháu Cao Nguyên còn đang m t tích. C nhà ch ng kéo sang thăm tôi, b ng cháu Thùy D ng v nhà chăm sóc. M ch ng tôi th n th c m y ngày li n khi nh n đ c tin này. N m nhà h n m t tu n, nh m t n tình chăm lo, s c kh e tôi đã g n bình ph c, tôi xin đ c tr i i Phú B n tìm ch ng và cháu Cao Nguyên. C nhà tôi và cha m ch ng đ u ái ng i, âu lo. Nh ng qua s nài n c a tôi, cu i cùng cha m ch ng cho đ a em trai út c a ch ng tôi, dùng xe honda ch tôi ng c đ ng lên T nh L 7.

M c dù đã ch ng ki n bao nhiêu máu i a tang tóc, cũng nh đã chu n b tinh th n, nh ng tôi th c s kinh hãi nh ng gì tr c m t, khi nhìn th y ng n ngang bao nhiêu xe c b đ t cháy, nh ng b x ng ng i còn v ng vãi đó đây, bao nhiêu n m m b l p v i bên đ ng. C m t vùng xông mùi t khí.. Chi c khăn b t mi ng t m t đ u Nh Thiên Đ ng đã giúp tôi và c u em v t qua ch ng đ ng g n 100 cây s . Đ n Cheo Reo, h i thăm m t vài ng i dân, đ c bi t m t s sĩ quan b b t làm tù binh, đang còn giam Thu n M n. Chúng tôi đ n đó, trình gi y phép đi tìm ch ng c a y Ban Quân Qu n m i đ c cho vào tr i. Sau khi tên VC tr c ban cho bi t không có tên ch ng tôi trong danh sách tù binh, tôi xin đ c g p b t c sĩ quan nào cùng đ n v v i ch ng tôi. R t may, tôi g p đ c anh đ i đ i phó lúc ch ng tôi còn ti u đoàn. Anh cho bi t là có g p m t s binh sĩ cùng ch ng tôi chi n đ u d i ng n đ i g n đèo Tu Na. H cho bi t ch ng tôi b th ng, nh ng c tìm cách đ a cháu Cao Nguyên đ n m t n i nào đó. Tôi sáng lên ni m hy v ng. Ngay hôm y tôi thuê năm ng i th ng, theo tôi i n theo con đ ng d c b sông mà tôi còn nh , tr i i khu đ i th p, r i bung ra xa đi tìm. Liên t c trong m t tu n, chúng tôi ch tìm đ c m y b x ng ng i, m t s m vô danh, nh ng không th y đ u v t c a ch ng tôi. Tôi tr v mang theo ni m tuy t v ng, không ch cho tôi, mà cho c nhà ch ng.

Cha m ch ng tôi i p bàn th cho ch ng tôi và Cao Nguyên, đ a cháu đích tôn c a ông bà. Ngày 19 tháng 3 là ngày gi c a hai cha con. Hàng năm, c đ n ngày này, tôi và Thùy D ng đ u tr i i Phú B n, tìm đ n chân đ i, d i g c cây n m gi a đ nh đ i, mà đêm cu i cùng ch ng tôi ôm tôi vào lòng, th p h ng t ng ni m anh và cháu Cao Nguyên. Tôi đã dùng dao kh c đ m tên anh và cháu Cao Nguyê vào thân cây. L n nào, khi n c m t ràn r a, trong ti ng gió r ng, tôi m h nh có ti ng khóc t g c cây này, r i vng v ng bao nhiêu ti ng khóc t nh ng thân cây khác, t nh ng khúc g n m v ng vãi do bom đ n hôm nào, t o thành nh ng âm thanh nã nùng, xé ru t.

Tôi đã mang d âm c a ti ng khóc y đ n t n B c Âu, n i m con tôi đ nh c sau chuy n v t bi n đ c m t chi c tàu c a v ng qu c Na Uy c u v t. Tháng 5 năm 1985, cha m ch ng tôi góp vàng cùng m t ng i b n i vùng bi n L ng S n đóng ghe v t bi n. Tôi, cháu Thùy D ng, và m t đ a em trai c a tôi đi cùng v i gia đình ch ng. Tôi cũng xin đ c m t ch cho ch giúp vi c lúc tr c (ch đã v quê trên vùng quê Diên Khánh, sau ngày cùng tôi thoát ch t tr v), nh ng ch ch i t . Tôi âm th m gom nh t tài s n c a nhà ch ng và c a tôi mang lên

Rừng Khóc Già Mùa Xuân

Tác Giả: Phạm Tín An Ninh

Thứ Sáu, 17 Tháng 12 Năm 2010 09:42

biểu u ch tr c khi r i kh i quê nhà.

Hai m i năm sau, khi Thùy D ng v a làm đám c i, tôi mu n đ a v ch ng cháu v i Vi t Nam trình di n ông bà ngo i, và đ n đ a đ m cu i cùng khi ch ng tôi và Cao Nguyên còn s ng, nh là m t nghĩa c đ cháu t ng nh đ n cha và anh mình. Chúng tôi đ n đây vào gi a mùa xuân, m t ngày tr c ngày gi ch ng và đ a con trai.

Con đ ng T nh L 7 ngày x a bây gi đã đ c tráng nh a và đ i tên thành Qu c L 25. Chúng tôi thuê bao m t chi c xe tám ch ng i. Ngoài tôi và v ch ng cháu Thùy D ng, còn có v ch ng c u em trai út c a tôi và v ch ng ch giúp vi c ngày x a. Chúng tôi đ n Cheo Reo, bây gi có tên m i là A Yun Pa thu c t nh Gia Lai. T t c không còn gì d u v t c a chi n tranh. Ng i ta đã c tình trát ph n tô sơn lên thành ph núi này đ có dáng d p c a th i k đ i m i. Màu s c lòe lo t, vài ngôi nhà cao t ng quê mùa k ch c m, nh ng ngôi nhà sàn "c i biên" thành nh ng bi t th c a các ông quan l n, n m ch v gi a m t vùng nghèo nàn mang tên "th xã". Nhìn dãy núi Hàm R ng t xa, n hi n trong nh ng đám mây mù, lòng tôi chùng xu ng. N i y, đã bao l n tôi đ n thăm ch ng, đ đ c hòa mình vào đ n v v i nh ng ng i lính tr , s n sàng ch t cho quê h ng. Cũng n i y tôi đã vinh d ch ng ki n ch ng tôi cùng nhi u anh em đ ng đ i đ c ông t ng Vùng g n huy ch ng lên ng c áo khi ban nh c tr i khúc quân hành. T t c bây gi đã tr thành huy n tho i.

Sau khi thuê phòng tr , t m r a và c m n c xong, chúng tôi h i đ ng đ n tháp Yang Mun và tháp Drang Lai. Vì nghe dân ở đây b o các v th n Chàm trong hai ngôi tháp này linh thiêng ghê m. Tôi kh n vái và xin xâm. Tôi ng c nhiên vô cùng khi lá xâm tôi b c trúng i là b n câu K u c a ông Nguy n Du:

T phen chi c lá là r ng
Thăm tìm lu ng nh ng li u ch ng n c mây
Rõ ràng hoa r ng h ng bay
K p sau ho th y k p này h n thôi.

Tôi bán tín bán nghi, vì nghe nhi u ng i nói ở Vi t Nam, chuy n cúng bái, mê tín d đoan, bây

Rong Khoc Gi a Mùa Xuân

Tác Giả: Phm Tín An Ninh

Thứ Sáu, 17 Tháng 12 Năm 2010 09:42

gi là m t business. Ch ng l ông th n Chàm này l i thu c c truy n Ki u. Nghĩ nh v y, nh ng th y b n câu th l i đúng vào tr ng h p c a mình, tôi cũng th y lòng bu n vô h n. Tr v phòng tr , bà ch nhà cho bi t ngày mai có ch phiên c a ng i dân t c, v a đông vui v a có th mua nhi u th th s n, gia c m v i giá r t r . Tôi cũng mu n mua m y con gà, đ cúng ch ng tôi. Khi còn s ng anh thích ăn gà lu c. Bà còn cho bi t thêm dân chúng v vùng này đa s là ng i Th ng thu c các s c t c Djarai, Bahnar, Hroi và M'dhur. Có m t s s ng trong các b n r t xa, cách th xã này t 10 t i 20 cây s .

Sau m t đêm tr n tr c v i nh ng c n ác m ng, v a m i ch p m t tôi đã nghe ti ng ng i réo g i nhau. Ngôn ng c a các s c t c, tôi không hi u h nói gì. Ch phiên nhóm r t s m. Chúng tôi v i vàng ăn sáng r i kéo nhau ra khu ch , n m không xa tr c nhà tr . Tôi có c m giác l l m vì đây là l n đ u tiên tôi đ n m t bu i ch phiên c a ng i s c t c. Đã v y v ch ng cháu Thùy D ng c theo h i tôi đ i u này đ i u n . Khi đang c gi i thích v ngu n g c ng i Th ng, chúng tôi đ n m t quày gà. Nh ng con gà tre nh xúu đ c nh t trong nh ng trong m y cái l ng đan b ng tre. Tôi ng i xu ng l a hai con gà béo nh t, b o ng i ch b t h hai con gà này ra kh i l ng. Ng i ch là anh đàn ông ng i Th ng v a đen v a m, nói ti ng Vi t ch a sôi...Khi Anh xắn tay áo lên và thò tay vào l ng gà, tôi b ng gi t mình khi phát hi n v t s o trên cánh tay trái. V t s o có hình dáng đ u m t con c p. Tôi nh t i Cao Nguyên, đ a con trai ba tu i, b th ng trong tr n pháo kích c a VC vào tr i gia binh Bi n H . V t th ng trên cánh tay cháu sau khi ch a lành cũng đ l i m t v t s o có hình nh đ u m t con c p. Bi u t ng binh ch ng BĐQ mà ch ng tôi luôn mang trên vai áo.

Tôi bi n s c, n m ch t cánh tay anh ng i Th ng và nhìn vào m t anh ta. Cũng hai con m t khá to, cũng cái s ng mũi cao, nh ng khuôn m t cháy n ng, mái tóc m u nâu s m nh m u đ t đ Pleiku. Không có nét đ p c a Cao Nguyên ngày tr c. Anh ng i Th ng ng ng ng, cú m t xu ng, kh ng l i. Nh ng tôi ch t nh ra trên vành tai c a Cao Nguyên có m t l tai nh , gi ng nh ba c a nó, tôi cú xu ng đ nhìn k vào tai anh ng i th ng. Tôi bàng hoàng khi nh n ra hai cái l tai nh trên hai vành tai.. B t giác, tôi ôm ch m l y anh và n c m t trào ra. Nh ng anh bán gà đ y m nh tôi ra và nói m t tràng ti ng Th ng. V ch ng cháu Thùy D ng ng ngác nhìn tôi, không bi t x y ra đ i u gì. Nghĩ t i ch giúp vi c ngày tr c có th xác nh n cùng tôi đôi đ i u k l , tôi báo cháu Thùy D ng đ i g i ch t gian hàng hoa lan phía tr c. Tôi kéo ch ra xa và nói vào tai ch :

- Ch nhìn k anh ng i Th ng này xem có gi ng ai không?

Sau m t lúc nhìn không ch p m t, m t ch bi n s c, r i không tr l i tôi mà thì th m m t mình:

- Th ng Nguyễn? Ch l là th ng cu Nguyễn?

R i ch nhìn th ng vào m t anh ta h i:

Rong Khoc Gi a Mùa Xuân

Tác Giả: Phm Tín An Ninh

Thứ Sáu, 17 Tháng 12 Năm 2010 09:42

- Mày có phải là thằng Nguyễn, Lê Cao Nguyễn không?

Anh ng... i Th... ng l... c đ... u.

- Tao là thằng Ksor Tlang.

Tôi mua một nh... ng l... ng gà hôm ... y và và đ... a cho anh m... t n... m ti... n. Sau khi đ... m xong anh tr...
l... i cho tôi h... n m... t n... a, r... i bu... t mi... ng:

- Mày bắt cái con gà nh... u ti... n quá!

Tôi m... t h... t bình tĩnh, b... o v... ch... ng ch... giúp vi... c đ... ng gi... anh ta, r... i ch... y vào phòng tr... tìm
bà ch... nhà. Tôi k... r... t v... n... t... nh... ng gì đã x... y ra. Có l... bà ta là ng... i có tai m... t ... đây, nh... ng
là m... t ng... i t... t b... ng, nh... c đ... n tho... i g... i công an. Ch... a đ... y ba phút hai gã công an ch... y t... i
b... ng xe g... n máy, m... t Kinh m... t Th... ng, cúi đ... u chào bà ch... . Ch... a k... p nói gì, bà ch... kéo tay
hai gã công an ra ch... . V... a đi bà v... a gi... i thích. Đ... n n... i, gã công an nói m... t tr... ng ti... ng
Th... ng. Tôi không hi... u gì nh... ng th... y anh bán gà gân c... cái l... i. Cu... i cùng hai ng... i công an
kéo anh đi, m... c dù anh c... tình ch... ng l... i. Chúng tôi đi theo phía sau tr... v... phòng tr... .

Qua trung gian c... a bà ch... nhà tr... , tôi nh... gã công an giúp tôi, đ... ch l... i các đ... u trao đ... i gi... a
tôi và anh bán gà, và c... g... ng b... ng m... i cách tìm ra tông tích c... a anh ta. Tô... hai nhét vào tay
bà ch... nhà tr... hai t... gi... y b... c 100 đô la..

- Em có cha mẹ không? Tên ông bà là gì?

- Tôi có cha mẹ. Cha tôi tên Ksor H'lum, mẹ tôi tên H'Nu

- Có anh em không?

- Không.

- Anh có nhớ ngày sinh không?

- Không.

(Gã công an nhìn sang tôi, b... o là s... đi tìm khai sinh sau)

- Anh có nhớ lúc còn nhỏ, khi ba, b... n tu... i anh ... đâu không?

- Không! Thì ch... c tôi ... v... i cha mẹ tôi mà.

- Cái s... o trên cánh tay trái, anh bi... t vì sao mà có cái s... o này không?

(Gã công an b... o anh xắn tay áo lên và ch... vào v... t s... o)

- Không! Ch... c là b... cành cây đâm trúng.

Rong Khoc Gi a Mùa Xuân

Tác Giả: Phm Tín An Ninh

Thứ Sáu, 17 Tháng 12 Năm 2010 09:42

Tôi th ra th t v ng. Nh ng v a ch t nghĩ ra đi u gì, tôi i h i:

- Cha m anh đang ở đâu?
- Buôn Ban Ma Dek.

(Gã công an nhìn tôi, b o buôn Ban Ma Dek cách đây h n 10 cây s)

- Anh ở chung v i cha m anh?
- Không, ở bên c nh, v i v và hai đ a con.
- Đã có v con r i à! Tôi bu t mi ng.

Tôi đ ngh hai gã công an cùng đi v i chúng tôi và anh bán gà v buôn Ban Ma Dek. Sau khi h i nh bà ch nhà tr , hai gã công an g t đ u. Nh ng b o chúng tôi ph i thuê xe ôm, vì v buôn Ban Ma Dek ch có đ ng r ng, xe ô tô không ch y đ c. Bà ch nhà tr g i dùm chúng tôi b y cái xe ôm.

Cha m c a anh bán gà đã khá già, tr c đây ch s ng l loi trong núi nên không nói đ c ti ng Vi t. Chúng tôi i trao đ i qua s thông đ ch c a lão công an ng i Th ng. V và hai con c a Ksor Tlang th y có nhi u ng i cũng ch y sang nhìn. Ông bà c nh t quy t Ksor Tlang là con đ c a ông bà. Nh ng th y tôi khóc lóc, năn n và nh gã công an g n h i, cu i cùng ông cha m i k i s th c.

- Năm y, lâu r i, sau m y ngày chi n tr n ác li t, mà v ch ng tôi ph i n m su t sau t ng đá to tr c nhà đ tránh đ n. B ng m t bu i chi u có ng i lính m c áo r n ri, b th ng n ng l m, nh ng c l t vào đ i căn nhà sàn c a tôi r i g c ch t, trên l ng có mang m t đ a bé. Nó là th ng Ksor Tlang b y gi .

- R i xác c a ng i lính đó ở đâu? Tôi h i.

Ông ch tay ra r ng cây phía tr c:

- Tôi đã chôn ông ta đ i g c cây y, r i rào l i, s thú r ng b i lên ăn th t.

Chúng tôi theo sau hai ng i công an diu ông già đi v phía khu r ng. Tôi khóc ng t khi nhìn th y ngôi m lè tè n m đ i tàng cây, đ c rào l i b ng nh ng que g nh . V ch ng cháu Thù D ng cũng quỳ xu ng ôm vai tôi mà khóc. Tôi ng c lên dáo dác tìm Ksor Tlang, th ng

Rong Khoc Gi a Mùa Xuân

Tác Giả: Phm Tín An Ninh

Thứ Sáu, 17 Tháng 12 Năm 2010 09:42

Cao Nguyên, đ a con trai duy nh t c a v ch ng tôi. Nó đang đ ng b t đ ng, hai tay đang n m ch t hai đ a con đang tr n tru ng, đen đúa. Tôi ch y l i ô m hai đ a nh vào lòng, nh ng c hai đ a tr m t nhìn tôi đ ng đ ng, xa l .

Tôi khóc lóc, năn n l m, ông già m i cùng v ch ng và hai đ a con th ng Ksor Tlang v nhà tr v i tôi. Nh bà ch thuê m t c u h c trò thông đ ch. Su t m t đêm, tôi, cháu Thùy D ng và v ch ng ch vú giúp vi c ngày x a, gi i thích, khóc h t n c m t, xin v ch ng Ksor Tlang và hai đ a con theo chúng tôi v Nha Trang v i ông bà ngo i, r i tôi s tìm cách đ a sang Na Uy. C hai ông bà già, n u mu n, chúng tôi s mua nhà c a Nha Trang và chu c p cho ông bà s ng g n Ksor Tlang. Nh ng c Ksor Tlang và ông già m t m c ch i t , b o là h không th nào b b n mà đi. Núi r ng mãi mãi là nhà c a h . H không th nào s ng xa r ng cũng nh loài cá không th nào s ng mà không có n c.

Đ trù lên đây ba ngày. V y mà chúng tôi đã l i đây h n hai tu n r i. Ban đ u tôi tính xin phép cha m nuôi c a Ksor Tlang cho tôi c i táng ph n m c a ch ng tôi, mang v an táng n ghĩa trang gia t c Nha Trang, nh ng r i tôi đã đ i ý. B i anh ph i n m đ đây, bên c nh đ a con trai và hai đ a cháu n i c a anh, m c dù bây gi t t c đã tr thành ng i Th ng và ch c không bi t gì v anh. Và ch c có l anh cũng mu n n m l i v i bao đ ng đ i, m t th i cùng anh vào sinh ra t , mà linh h n ch c đang còn ph nh ph t quanh đây. Tôi m n th xây l i ngôi m . Trên t m bia không có hình chân dung c a anh, mà có t m nh anh ch p chung v i tôi và hai cháu Cao Nguyên và Thùy D ng trong ngày sinh nh t b n tu i c a Cao Nguyên, ch h n m t tháng tr c ngày anh m t. T m nh này lúc nào tôi cũng mang theo.

Tôi cũng không th b t Cao Nguyên và v con ph i r i kh i núi r ng, n i đã c u mang nó. Có l cái tên Cao Nguyên mà ngày x a ch ng tôi đ ngh đ t cho nó đã v n vào cu c đ i c a nó. Đ u làm tôi đau đ n h n là tôi ch ng làm đ c đ i u gì cho đ a con trai ru t th t máu m c a mình, ngoài vi c nh bà ch nhà tr thuê ng i đ ng cho v ch ng nó và ông bà cha m nuôi m t ngôi nhà sàn ch c ch n và r ng rãi h n, s m cho v ch ng nó và hai đ a con m t s qu n áo m i. Nh ng ph i năn n khóc lóc mãi nó m i ch u nh n, cùng s ti n 200 đô la. B ng đúng s ti n mà tôi tr công cho hai gã công an!

Ngày cu i cùng, chúng tôi l i v i v i v ch ng Cao Nguyên trên ngôi nhà sàn m i. Bu i chi u tôi b o Cao Nguyên và v con nó, thay qu n áo m i, cùng v i tôi và v ch ng Thùy D ng ra th p h ng tr c m ba nó. Nó quỳ bên c nh tôi, cúi đ u nói đ i u gì l m th m trong mi ng và khi ng c lên, đôi m t đ hoe. Su t đêm hôm y, tôi ng i khóc m t mình. Tôi nghĩ tình m u t th t thiêng liêng, nh ng có l ông tr i đã ph t tôi. Tôi sinh ra Cao Nguyên, nh ng không b o v đ c con mình, đ m t nó trong núi r ng này t ngày nó m i lên b n tu i.

Rừng Khóc Giữa Mùa Xuân

Tác Giả: Phạm Tín An Ninh

Thứ Sáu, 17 Tháng 12 Năm 2010 09:42

Tôi rời khỏi Cheo Reo, chèo thuyền xuôi dòng sông Ba theo Tánh Lộ 7 ngày xưa, mang theo trong lòng nỗi đau đät ruột. Đang giữa mùa xuân nhưng giữa bầu trời nhuäm màu äm đäm. Nhìn núi rừng hai bên đäng, trong rừng räa näc mät, tôi thấy như cây lá không còn nữa, mà tất cả đều mang hình dáng của những bông tuyết ngäi ngäi tiếp nhau, trùng điệp. Tại tôi nghe trăm ngàn tiếng khóc quyän vào trong gió. Không biết đó là tiếng khóc của người hay tiếng khóc của cây?